

gjøre sig gjældende imod en Udvidelse af dette Anlæg, turde maaskee ikke være saa overordentlig betydelige.

Finantsministeren: Hvad det sidste Spørgsmaal angaaer, saa ønsker jeg ikke at binde mig ved nogen Udtalelse. Hvad der hidtil har foreligget Regjeringen om denne Sag, har endnu ikke givet Jøie til at fremsætte Forslag til en Beføstning i denne Retning; men det er jo muligt, at, naar Telegraphlinien forøvrigt bliver ordnet, det da kan vise sig hensigtsmæssigt at udstrække den til Jylland.

Jøvrigt er den ærede Ordfører ikke ganske paa det Standpunkt, jeg kunde ønske med Hensyn til Bedømmelsen af Telegraphdirecteuren. Det er ikke, som af mig tidligere udtalt, netop for nærværende Dieblik, at man anseer den paa-gjældende Mand for saa ønskelig og uundværlig; men det var just dengang, det hele Foretagende skulde indledes. Man har nemlig over et Aar for den Tid, Anlægget begyndte, maattet være forberedt paa de Instructioner, Bestemmelser og deslige, som udfordredes for at denytte Telegraphen og for at indøve de paa-gjældende Telegraphister osv. Det var paa det Tidspunkt, at Generalpostdirecteuren meget indstændigt anmodede om den paa-gjældende Mand, som han ansaae for i alle Henseender at være tilforladelig; havde det dengang været muligt at faae ham til at paa-tage sig Udførelsen paa saa løse Betingelser, at man senere enten kunde ansætte ham eller undlade det, saa havde jeg naturligviis helst seet det; men det er fra den Tid af, at Regjeringen føler sig bunden til den Mand.

Tscherning: Jeg tænkte slet ikke paa at gjøre den mindste Indsigelse mod Mandens særdeles Dygtighed; men i det Dieblik, der var Spørgsmaal om at anvende ham, kan han jo dog ikke have været betragtet som en i dette Fag erfaren Mand; han har været betragtet som en kundskabsrig og paalidelig Mand, der ved de Forretninger, hvortil han hidtil havde været brugt, havde vist, at han vidste at sætte sig ind i forskjelligartede Forhold. Men, dersom han havde været den eneste Mand i Landet af saadan Bessaffenhed, hvorledes vilde det saa være gaaet, hvis han var død? Vi hørte her igaar en lang Debat om, at man ikke

kunde være sikker paa, at et Fyrstib, der gik fra Drefund til Kobbergrunden, vilde komme sikkert derhen, da det kunde blive paaseilet paa Veien; men hvor kan man være sikker paa, at en Mand lever fra idag til imorgen? Og var han død, og var han den Eneste, der kunde tages i det Dieblik, saa var jo hele Telegraphvæsenet gaaet istaa; det vil sige, der var nok blevet anlagt en Telegraph, men der var ikke blevet taget de Forholdsregler, der skulde tages ved Siden deraf. Jeg troer, at det er af den Art Opfattelser af Forholdene, der ikke kunne have Lov til at gjøre sig gjældende. Naar denne Mand i det Dieblik havde svaret, hvad han jo var fuldkommen berettiget til: jeg vil ikke gaae ind paa denne Sag uden paa de og de for mig fordeelagtige Betingelser, som maaskee slet ikke vare for fordeelagtige, sete fra hans Standpunkt, saa var det Regjeringens Pligt ikke at tigge den Mand om at gjøre det, saa maatte den søge at faae en Anden. Den maatte kunne finde en Anden til at udføre dette Gjern. Den kunde have taget den Mand til at anlægge Telegraphen, som bød den den for en bestemt og meget maadeholden Pris, og hvis Mellemkomst den maatte benytte ved meget vigtige Dele af Sagen; saa maatte den, der nu har været den Anlæggende, kunne have besørget det, som de slet ingen Anden have havt til end denne Mand, som derved har sat dem saadanne Betingelser. Naar Regjeringen stadig vænner Folk til paa den Maade at kunne foreskrive den Love, saa bliver den tilfids reduceret til enten at betale exorbitant eller til ikke at kunne blive betjent. Det er en Retning, hvorpaa vi ere komne meget ind, og jeg maa tillade mig at gjentage her, hvad der for er blevet sagt under Finantsministeriet, at man foreskriver Finantsministeren Regler for de Lønninger, man vil have, og Finantsministeren foreskriver atter os Regler for, at vi skulle give dem til disse Mænd, og saa kan det ikke for Fremtiden blive anderledes. Man skal lægge Mærke til, at, naar man først har bestemt en vis Gage for en Post, saa faaer man ikke let nogen anden Mand til at paatage sig denne Post, medmindre han faaer den samme Gage. Den Vel, her er betraadt, er farlig at betræde;